राजा धर्मसुतो राज्ञ्याः प्रत्यनन्दद्वचो द्विजाः ॥ ४९ ॥
नकुलः सहदेवश्च युयुधानो धनंजयः ।
भगवान् देवकीपुत्त्रो ये चान्ये याश्च योषितः ॥ ५० ॥
तत्राहामर्षितो भीमस्तस्य श्रेयान् बधः स्मृतः ।
न भर्तुर्नात्मनश्चार्थे यो ऽहन् सुप्तान् शिशून् वृथा ॥ ५१ ॥
निशम्य भीमगदितं द्रौपद्याश्च चतुर्भुजः ।
आलोक्य वदनं सख्युरिदमाह हसन्निव ॥ ५२ ॥
ब्रह्मबन्धुर्न हन्तव्य आततायी बधार्हणः ।
मयैवोभयमाम्नातं परिपाह्यनुशासनं ॥ ५३ ॥
कुरु प्रतिश्रुतं सत्यं यत् तत् साल्वयता प्रियां ।
प्रियं च भीमसेनस्य पाञ्चाल्या मह्यमेव च ॥ ५४ ॥
अर्जुनः सहसाज्ञाय हरेर्हार्दमथासिना ।
मणिं जहार मूर्धन्यं द्विजस्य सहमूर्धजं ॥ ५५ ॥
विमुच्य रसनाबद्धं बालहत्या हतप्रभं ।
तेजसा मणिना हीनं शिबिरान्निरयापयत् ॥ ५६ ॥
वपनं द्रविणादानं स्थानान्निर्यापणं तथा ।
एष हि ब्रह्मबन्धूनां बधो नान्यो ऽस्ति दैहिकः ॥ ५७ ॥
पुत्त्रशोकातुराः सर्वे पाण्डवाः सह कृष्णया ।
स्वानां मृतानां यत् कृत्यं चक्रुर्निर्हरणादिकं ॥ ५८ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
प्रथमस्कन्धे पारीक्षिते द्रौणिदण्डो नाम सप्तमो ऽध्यायः ॥